

He ahí perquè no ha mucho leí, en el periódico «La Lucha» una correspondencia en la que su autor *modestamente* se daba el título de *ilustre notero*.

Plaja le imita, elevándose a sí mismo, a la categoría de *prohombre*.

Hombre, hombre: hay un adagio catalán que reza: *Alaba't ruc, que a fira't duc*.

Aplicáte el cuento, Plaja.

© ©

Pá que *aluego* digan que en Serra y Dachs no tiene pupila.

El, *ve* que se acerca un *encasillamiento*, por parte de la Lliga.

El, está percatado de que Granollers mejor prefiere sufrir la peste bubónica, que sufrirle a él dentro del ayuntamiento.

Y, en Serra y Dachs, se pone en condiciones de ser *papable*, o mejor dicho, *encasillable*, y a tal fin pretende arrimar el *ascua* (de sus servicios de antaño, prestados a la «Lliga») a la casaca del simpaticote Fages.

Mas éste que, a no dudar, nació en los estados de *Cuquería*, por lo listo que es, toma sus precauciones y, con sonrisa de conejo, guarda distancias, diciéndole socarronamente a Serra:

¡Me l'apartes, Serra; me l'apartes!

© ©

Diz que, hablando del tema de actualidad, comentando cómo quedarían los de «Acció Granollerina», sin Coma — sin su leader — para luchar con los de la coalición liberal, el ex jefe, el desterrado de Montornés, dijo enfurecido a los suyos:

—No apurarse; aquí estoy yo, y tengo mucho bigote, mucho, para luchar y vencer al contrario.—

A lo que un trapacero contestó inocentemente.

—*Sañó Papet*: ¡ V. sí; tiene mucho, mucho... pero ¡mochol

¡Tableau!

© ©

Ya van llevándose a cabo los planes del *lord gasista, predicador convencido*, a ratos y por ci cunstancias *especialísimas*.

Ya van separándose, los *blancos y negros*.

Ya los que estiman en algo a Granollers, están enfrente de los que invocan el cariño a su pueblo sólo con vistas a su provecho y lucro particular.

Ya los que siempre fueron honrados, no tendrán que codearse con los que — para ellos — la honradez es un mito.

Agradecemos al autor de la célebre divisa o *blancs o negres*, el que podamos hoy libranos de ciertos roces... que manchan.

FOLLIA

¡Cavallers, quina manera de desbarrar!

Vareig llegir «El Vallés Nou» de la setmana passada i, a fè de Déu, que encar me roda'l cap.

O jo soc boig — i'm sembla que no -- o a en Serra i Dachs se li han aflluixat tots els *tornillos* que ajusten aquell malaguanyat *pom d'escala* que sosté la seva preuada persona.

Ojo por ojo y diente por diente, diu l'autor de «La torrada amb mantega» i nosaltres repliquem «Hombre prevenido, vale por dos», per lo que, «ja pots venir, que aquí t'espero».

Vès còm, després d'un allunyament més o menys voluntari, surt l'*ilustre* Serra per *peteneras* i ell, tan *neutre*, ens declara la guerra.

Vaja, don Ventureta P. y Tapis, posi un morrió als seus *esclaus* i emporti's la clau del *candado*, que, si nó, no guanyarà per *empaste-llaments*.

«Allí on soc jo, en Coma hi sobra» — diu en Met Xerraire — i veus aquí que tant sols en Coma deixa als «accionistes», ja tenim al regionalista Serra erigint-se en *capità manaiá* d'aquella quadrilla de... — vaja, no siguin mal pensats — de *titiriteros*.

Are sí que veig mal a don José Barangé y Bachs (a) *El Desterrado de Montornés*.

Entre l'autor de «L'home funest», el *Ratón pelao* y el *nunca discutido y siempre ponderado* Francisquet Ribas, germà de l'alabarder d'en Cambó, el tornaràn *tarumba*. ¡Pobre Pep Baté, quina fi més trista!

¡Morir *estrujat*, a força de l'*¡Aprieta, Canalejas!* posat en pràctica per l'inoferiu *triduol*...

Des d'are, «El Vallés Nou», se dedicarà a amargar la vida a en Torras — tant bona persona que és — i així pot-ser sí que en Serra arribarà a ésser *algo*.

Ademés, ¿quí li assegura a l'antipàtic *Met*, que amb aquest *tripijuego* no vagi a parar a un d'aquells jolius hotels on, sols per obra i gràcia de l'Enric Prat — com diu en Tardà — li fan, a un, bona la estada?...

Quan se comença, amb una *folllia*, s'acostuma a acabar amb una altra *folllia* més perillosa

Un Tornillat

ITIRA PEIXETI

Llegim en la revista «Stadium».

«Puente nuevo — Están terminándose las obras del puente sobre el río Congost, en Granollers.

Esta importantísima mejora fué obtenida hará próximamente dos años y contribuyó eficazmente a la misma el Real Automóvil Club de Cataluña y de manera especial el asesor de la Comisión de Fomento del mismo, don Francisco de A. Ribas, que realizó incansables gestiones para obtenerlo.»

Nada, ja ho dèiem: a en Ribas, cunyat d'en Barangé, s deu el pont, el nou Hospital i Assil. I, fins no sabem si la moralització administrativa de l'Ajuntament, és obra del *sa-nyó* Ribas.

Si això no és propaganda, que vingui, qui'n sàpiga més i ho digui.

Nosaltres recordem un article d'«El Vallés Nou», parlant del pont i no estava pas d'acord amb el que diu la revista barcelonina.

Res, que en Ribas ha perdut la memoria; però vaja, si's fa precís, nosaltres n'hi farem.

Carnet de la setmana

DILLUNS. — Els de l'agonitzant «Acció Granollerina» fan córrer una *bola* fenomenal, fidels al seu procediment d'enganyar... savis.

«Dintre quinze dies — diuen — l'ajuntament serà processat i destituït, deixant la *vara* en Torras per a otorgar-la, de *erre. o.*, a l'aprofitat fabricant de sabons, conegut vulgarment per «L'home funest», «El desterrado de Montornés» i Josep Barangé.

Nosaltres, davant d'aital pronòstic, afirmem seriosament, sens por d'ésser desmentits, que ni en Just Pagès, ni'l *tonto* Guitet, ni cap de la seva *patuleia*, presentarà denuncia al Jutjat, ni contra tots els concellers, ni siquera contra un d'ells.

I, a veure el *guapo* capaç de desmentir-nos!..

© ©

DIMARTS. — L'autor del xistós i celebrat *vaudeville* «Lo Cant del Pirata», corre pels carrers de nostra vila, tot adelerat, bo i remenant la *cúa*.

Fa visites de despedides. Va de viatge.

— Cridat per... etc., etc., etc., al vespre sortiré cap a etc., etc., etc., — diu als seus parents, amics, i coneguts, amb aire misteriós.

¡Sant Antoni ens guardi de prendre mall

Això serà que'l *tramendo* se'ns en và cap a Madrid a recollir el nomenament de l'arcalde i concellers del *nou* (?) ajuntament!..

¡Ay, *sañó!* ¡Vès, qui ho havia de dir!

© ©

DIMECRÉS. — Un *pollito* molt rialler i simpàtic, al qual apreciem en aquesta casa, fa declaracions sensacionals, que no podem menys de publicar.

Ell no vol ésser espanyol. Renuncia a aquesta actual condició, per a acollir-se a la nacionalitat Xina.

¡Res, que's fa *chinito!*

El que no'ns ha dit, és si's deixarà créixer la *cúa*.

© ©

DIJOUS. — Matí (a les 8): Arriva de Caldes l'ex *quefa* dels liberals.

Tarde (a les 4): En el correu surt cap al Vichy l'ex *quefa* dels liberals.

S'apropen acontèixements (?) i en Barangé, que és molt previsor, vol estar, per a allavors, molt reforçat (??).

¡Ja fa bé, ja! L'arcaldia *gasta* molt... als que no saben fer d'arcalde; i l'arcaldia *vacarà* aviat, segons els *cessants* accionistes...

¡Ganes!

© ©